

den18.11. 2006

5. brev: Arguineguin, syd-Gran Canaria

Vi er næsten blevet indfødte!

Ligger stadig i Arguineguin, hvor vi har fået hjælp af en herboende dansker, Carsten Jensen. Især med e-mail, som er lidt problematisk på de netcafeer vi har kunnet finde her. Carsten købte en lejlighed her i 2001, og har boet her siden.

Han har i år forsøgt at sejle sin Commander 31 herved, men den ligger nu i England, efter en udskiftning af motor i Dover, og et mistet ror ved Hastings, hvor han måtte hjælpes i land af Coastguard. Nu venter han med resten af turen til næste år.

I går kom den spanske kystvagt ind med en flygtningebåd, her til Arguineguin. Der var 50 afrikanere ombord. De blev modtaget af røde kors, og bliver sandsynligvis sendt tilbage til deres hjemland.

Det er fandme ulykkeligt, at være født et sted med krig og hungersnød, så den eneste udvej er at flygte. Flygtningene, der er sejlet fra Marokko, kommer fra flere lande i Afrika.

Og så sidder der sandsynligvis menneskesmuglere i Marokko eller andre steder og har udnyttet disse menneskers ulykke.

(Tænk om europæerne var blevet sendt hjem, da de udvandrede til Amerika!)

Vi skulle have sejlet mod CapVerde i dag, men venter på et telefonkort fra DK til min satellit-telefon. Vi kommer først af sted tidligst på mandag.

Ellers går dagene med ture rundt i omegnen. Forleden spiste vi argentinsk oksemørbrad med spanske kartofler, som er nye hele året, og salat a la Canaria.

Jo, det var Anettes fødselsdag!

6. brev: Over Atlanten

Det blev fredag d. 25. november inden vi forlod Puerto Rico, - en lille mondæn havneby på syd-GranCanaria. Vi sejlede samtidig med en anden danskerbåd, der også skal til Tobago og holde jul. Dagene i Arguineguin var fløjet af sted. Både til at handle ind til atlantturen og til vandreture i oplandet. Besøge små tappascafeer med kolde øl og smågodt til ganen.

Hernede kan man i ethvert supermarked, gå ind og købe et spansk brød og få lavet en Bogardillo, med det pålæg du ønsker til 1½ - 2 euro. Mums!

Torsdag d. 24 nov. kom telefonkortet! Og det virkede!

Kunne ikke dy mig for at ringe til ædedolkenes klub fredag den.8. dec. under den store julefrokost. Jeg sad på det tidspunkt 1000 sømil – 8 døgn sejlads fra Tobago – midt ude i Atlanten i bar røv og ingenting kl. 7 om aftenen med en temperatur på ca. 30 grader, og ønskede mig så inderligt til fru Bruns julebord.

Anette måtte lægge øre til hele herligheden, for jeg var nødt til at gennemgå hele menuen fra A til Z + æbleflask.

For øvrigt fik vi denne dag guldmakrelsalat, da jeg dagen før havde fanget en krabat på 3 – 4 kg. Der var til bugen var ved at revne i bøffer og salat.

Det er ellers en herrefisk denne Guldmakrel. Smager som og konsistens som sværdfisk, dejlig fast i kødet og slet ikke fed som makrel.

Skiner som guld når den hives op – og en blå rygfinne der går helt hen til halen. Det er faktisk den anden vi har fanget. På tredjedagen efter afrejsen fra GranCanaria kom der først en flyvefisk

ombord. Anette skar hovedet af og satte på kroge, og 10 min. senere trak hun en guldmakrel op på ca. 2½ kg. Den passede til et rigtig godt måltid.

Jeg har billede af dem begge!!

Ellers går livet sin vanlige gang her på ASRA's 9½ meter sejlskiv. Søvn og vagter om natten, hvis man kan få lov at sove for knirken og knagen, susen og brusen. MEN "Kan du ikke sove er du ikke træt."

Vi startede med søsyge første nat fra GranCanaria. Fanden til søer der var! Siden har vi ikke set det spøgelse! Vi har haft let vind et par dage ned mod CapVerde – spilersejls med 4 - 5 knob. Har haft næsten tre døgn med hård vind og op til 8 m bølger/dønninger. Det var til stormfok om natten og halv rullegenue som butterfly om dagen. Vi sejlede et døgn 161 sømil.

Lige nu kører skibet med rullegenue næsten helt ude til bagbord, og karabin genue spilet til styrbord i en næsten plat læns. Og plat læns har vi haft siden det tredje døgn.

Vi har i dag den 10. december, og i går havde herrekoret ondt i hovederne.

Vi forventer at være på Tobago om en uge.

Kærlig hilsen

ASRA

Vejrkort: www.theyr.net

Azorerne: Praia do Vitoria på øen Terceira

Vi er landet! Ligger nu i bugten "A War Mans Bay". På den nordlige del af Tobago. Her er en ankerplads, hvor vi nu ligger 20 både for svaj. Vi er 5 danske sejlere og en svensker. Var i land og spise sammen i aftes. Vældig hyggeligt – vi var dog stagetrette, da vi lige var ankommet. Og havde brugt et par timer af dagen på at indklare. Der er sandelig mange papirer at udfylde! Og så kom vi på en søndag, hvilket betyder dobbelt takst. Indklareringen foregår i Charlotteville der er Tobagos nordligste by. Den ligger lige herinde, - er ikke ret stor – bygget op af klipperne og langs med stranden. Kirke, skole, sportsplads der skråner en del, restauranter i standkanten der består af et lille køkken og et stort halvtag.

60 sømil ude så vi de første fregatfugle. En røver angreb en albatros, indtil den kastede op hvorefter fregatfuglen snuppede maden i luften. Velbekomme!

Da vi kom ind blev vi mødt af pelikaner, papegøjer og et sceneri af tropisk regnskov helt ned til vandet. Lige nu snakker papegøjerne lystigt kun 50 meter herfra båden.

Det er det her vi er sejlet en femtedel rundt om jorden for at opleve. Nu skal der snorkles, fiskes, holdes ferie, suges indtryk. Vi holder jul og nytår her, inden vi drager videre til Grenada!

I aften, var vi efter en dag med snorkling og lidt urskovsvandring, inde i byen, til lidt fish and chips, Lækkert, velsmagende, frisk, med salat og urskovsjuice! 25 carib dollars = 25 kr.

På vej til dingy'en kom vi forbi et redskabsskur, hvor de reklamerede med internet. Jeg stak hovedet ind og jo der var 2 computere! Jeg spurgte til usb-stik og det kunne han også klare. Så nu er det bare et spørgsmål om at få det sendt.

Det var den første hele dag på "Man Of War Bay" efter at vi havde sovet en hel nat igennem. Ankringspladsen ligger lige ud for "Pirat Bay" som er en rigtig bounty strand. Vel 200 meter lang, med urskov helt ned til stranden. Der er kun to måder at komme til stranden på! Enten skal du sejle/svømme derind, eller også skal du vandre ca. 1 km. gennem skoven, fra Charlotteville, op over et lille urskovsbjerg. Der er sti og trapper, men kørestole kommer ikke frem her!

Den lille danskerkoloni, snakker allerede om at holde jul på denne strand. Der er lige nu ikke mindre end 6 både med dansk flag på hækken, foruden 2 svenskere!

Helt utroligt!

Vi har sejlet i 5 måneder – flere tusinde kilometer hjemmefra – og lander her på Tobago, som første Caribiske smørhul. Og så er her en mindre koloni af skandinavere! Man skulle næsten tro det var aftalt. Og det er det jo nok også til en vis grad! De fleste af os er stødt på hinanden undervejs, og har fortalt om planerne for turen! Ja og så har det artet sig sådan!

Stedet er et fiskerleje med disse specielle både, - lange slanke med stor udenbords motor, og en lang bambusstang til begge sider, bundet fast midtskibs.

Der er fisk nok – og havde det været i Danmark ville der sikkert have været fiskere, der tænkte stort – ville fange mange fisk – investere i stort grej, - sætte sig i gæld, - skulle fange mange fisk, - for at tjene mange penge.

Tilsyneladende fanges der kun til lokalt forbrug, og ikke til industri og eksport!

Og folk er venlige - snakker lokalt kreolsk, - men alle forstår og taler engelsk.

I en lille bod ved Piratbay sidder et par unge mænd med rastafisurer. De sælger frugter og vand! Jeg har fundet en kakaofrugt i skoven og spørger dem hvordan sådan en bliver til chokolade? Den ene tager en kniv – åbner frugten, - viser kernerne indeni og fortæller at de skal tørres i solen, og mortres med sukker.

Jeg er ikke sikker på at det helt er nok, men ok vi prøver!

Anette spurgte en gut ved en "strandrestaurant" om hvor man kunne købe spisebananer. Vi havde set nogle i en bod, men fik at vide at det var madbananer! Gutten gik om i haven og kom tilbage med en lille klase små bananer! Dem fik hun og vi spiste med stort velbehag disse små "tommelfingre" – Større er de ikke!

Da vi skulle derfra vinkede gutten Anette hen til sig og spurgte om hun ville have flere. Hun fik en klase med 25 tommelfingre til 5 kr.

Venlige og imødekommende....

Igen: Det er juleferie nu – vandet er 27, luften er her i båden 35 med gennemtræk. Om natten - vel 25 - 28 grader. Vi bruger ikke dyner – har et lagen, hvis det skulle føles koldt!!

Vi har endnu ikke mødt hverken moskitoer eller slanger, ej heller røvere eller tyveknægte.

Derimod findes julemanden også her!

Kærlig hilsen, ASRA!

Glædelig jul og rigtig godt nytår til alle!